

DEBATT

Alla borde kunna välkomnas som medlemmar i pingst oavsett dopsyn

När vi är tydliga i dopfrågan och samtidigt lyckas vara öppna i medlemsfrågan har det i många fall lett fram till en längtan att också få döpa sig baptistiskt, skriver Henrik Åström.

Förstora

Genom att välkomna troende från annan doptradition har vi sett att det går att vara öppen utan att vara otydlig. Vi har sett att vi kan respektera annan doptradition utan att förlora eller vara otydlig i vår egen, skriver Henrik Åström. (Foto: Joakim Eriksson, privat)

Av Henrik Åström , föreståndare Pingstkyrkan Lund, teologie master i praktisk teologi03
mars 2023 05:00

Detta är ett debattinlägg som uttrycker författarens egna åsikter. Tidningens linje framförs på [ledarsidan](#).

Vem får vara medlem i en pingstförsamling? Detta är en fråga som engagerar och som på senare tid skapat diskussion. Synen på medlemskap och vad det innebär att tillhöra en församling har förändrats från den tid då pingströrelsen växte fram i vårt land. Nuförtiden delar också allt fler församlingslivet och uppfattar sig tillhöra den andliga gemenskapen utan att vara formella medlemmar.

En möjlig orsak till denna sistnämnda utveckling är att allt fler från annan doptradition i dag söker sig till våra församlingsgemenskaper.

När vi i dag väljer församling förefaller det som att kyrkosamfund inte är lika avgörande som förut, och i detta finns det både många möjligheter och utmaningar. Till det positiva kan nämnas att vi inom pingströrelsen i dag allt mer har börjat fokusera på det som förenar oss kristna snarare än det som skiljer oss åt. I detta har vi på ett djupare plan fått erfara att det finns många fromma och varmt troende kristna utanför den egna kyrkliga traditionen.

En utmaning är att centrala teologiska skillnader mellan olika samfund riskerar att tonas ner och att pingstförsamlingen i detta riskerar att bli otydlig i den teologi som traditionellt varit central och utmärkande för pingströrelsen.

Vi behöver också vara klara över att alla positioner inom församlingen per automatik inte är tillgängliga eller öppna för alla medlemmar.

— Henrik Åström

Troendedopet är en sådan omistlig del av den pentekostala teologin. Troendedopet har traditionellt också varit en nödvändig grund för medlemskap i en pingstförsamling. Så när Filadelfiakyrkan i Stockholm nu låter meddela att de önskar att öppna sitt medlemskap även för barndöpta väcker detta av naturliga skäl reaktioner.

Vad ligger bakom en sådan önskan och hur kan detta vara förenligt med en baptistisk dopsyn? Riskerar inte församlingen här att bli otydlig i sin dopteologi?

Här är det viktigt att vi kan hålla flera teologiska perspektiv i luften samtidigt. Det Filadelfias vice föreståndare Clas Newman [låter oss veta genom tidningen Dagen](#) är att församlingen inte vill ändra dopsyn, utan snarare komplettera ordningen för medlemskap. Frågan verkar därmed inte gälla dopet som sådant, utan om aktiva personer som finns i församlingslivet, och som kommer från annan doptradition också ska kunna bli formella medlemmar.

Jag uppfattar att det därmed handlar om medlemskap snarare än om dopet, vilket har varit en avgörande distinktion i liknande processer jag själv funnits med i.

Under de senaste tio åren har jag tjänat i pingstförsamlingar som just gjort denna eller en liknande förändring som Filadelfia nu verkar vilja göra. Min erfarenhet är att en sådan förändring både är möjlig och har lett till stor välsignelse. För att i församlingen lyckas föra ett sådant samtal om medlemskap förstärkte vi först undervisningen och våra församlingsdokument gällande dopet. Detta skapade sedan den trygghet som var nödvändig för samtalen om medlemskap.

Intressant är att många, och faktiskt merparten av de barndöpta vi under mina år i Helsingborg välkomnade genom bekännelse, inom några år också valde att gå troendedopets väg.

Min erfarenhet är därmed att när vi är tydliga i dopfrågan och samtidigt lyckas vara öppna i medlemsfrågan har det i många fall lett fram till en längtan att också få döpa sig baptistiskt. Det verkar som att det varit lättare att gå vidare och med tacksamhet vilja stänga dörren till sin gamla fromhetstradition om man redan blivit accepterad in i en ny.

Ett öppnare medlemskap förutsätter dock enligt min erfarenhet en ömsesidig respekt där alla medlemmar överlåter sig och verkar för församlingens tro och liv. Vi behöver också vara klara över att alla positioner inom församlingen per automatik inte är tillgängliga eller öppna för alla medlemmar.

För mig har det varit viktigt och naturligt att till exempel församlingsledare och pastorer fullt ut och på ett djupare plan än vad ett medlemskap kräver lever i församlingens tro och lära och därmed också är troendedöpta. Detta har uppfattats som naturligt i församlingen och inte upplevts som något kontroversiellt.

Till sist är det viktigt att säga att det är vi som pingstförsamling som drivit processen om att innesluta troende från annan doptradition. Det är vi pingstvännen som har upplevt att det har varit otillfredsställande att inte kunna välkomna och fullt ut bekräfta de vänner som vi delar tron, nattvarden, församlingslivet och verksamheterna tillsammans med. Det är vi som inte längre har velat bygga en församling där vi genom en alltför snäv baptistisk dogmatik varit med och skapat en församling i församlingen och i praktiken bejakat ett informellt medlemskap utan troendedop.

Genom att välkomna troende från annan doptradition har vi sett att det går att vara öppen utan att vara otydlig. Vi har sett att vi kan respektera annan doptradition utan att förlora eller vara otydlig i vår egen.

Vi har i dag fått en mer avslappnad process när människor vill ansluta sig till församlingen. I allt detta har vi också döpt fler än tidigare och tillsammans upplevt en stor andlig rikedom. Om det är detta Filadelfiakyrkan har tänkt att göra, kan jag inte annat göra än att ge mitt bifall och önska Guds frid i det som väntar.